

De familie in zaken

Luchtige Musical in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)**

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE FAMILIE IN ZAKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personen/rollen

TANTE CATO, de “mater familias” van de familie Frisia

LANGE ANS, de directrice van een sexclub

BLONDE ELLY, een dame van plezier

STIJVE COBA, een collega van haar

ROOIE MIEP, nog zo'n vrolijke tante uit de club

ZWARTE TILLY, de vermoedelijke (?) moeder van Theo en Leo

ANTOINETTE AUGENBLAU, de dochter van Diederick Augenblau en

THERÈSE AUGENBLAU, de echtgenote van Diederick, de
burgemeester

COBY PORTULAK, de secretaresse van de burgemeester

THEO FRISIA

LEO FRISIA, zijn broer

OOM OLIVIER

OOM LOUIS, de vader van

HENKIE FRISIA

DIEDERICK AUGENBLAU, de burgemeester

Totaal negen damesrollen en zes herenrollen

VOOR DIT STUK GELDEN ANDERE RECHTEN. INFORMEER EERST
BIJ HET AUTEURSRECHTEN BUREAU IBVA HOLLAND NAAR DE
VERSCHULDIGDE RECHTEN.

Rechten Rob de Nijs en derden informeer bij zaalhouder (Buma/Stemra)

**DE MUZIEK IS VERKRIJGBAAR VIA DE AUTEUR RUUD VAN LING.
INFORMEER EERST NAAR VOORWAARDEN EN KOSTEN.**

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat open en het toneel vertoont een rommelige, onopgeruimde aanblik. Overal dozen, zakken, omgevallen stoelen, het lijkt meer op een uitgewoonde garagebox dan op een toneel. Midden voor op het toneel zit Tante Cato ijverig te cijferen met een blocnote en een rekenmachine (grote maat). Zij heeft volstrekt niet in de gaten dat het toneeldoek open is gegaan, dat er een zaal vol met mensen zit, want zij is druk aan het rekenen en aan het schrijven. Deze scène duurt enkele seconden. Dan een stem vanuit de coulissen.

Stem vanuit de coulissen: *(waarschuwend)* Hee... Pssstt... Tante Cato! Het is al begonnen! Ze kunnen je zien!

Tante Cato: *(prevelend schrijvend en lezend en rekenend)* Ja, laat me nou effe... Stoor me nou niet, zo raak ik in de war..

Stem: *(vertwijfeld)* Er zit een hele zaal publiek naar je te kijken...

Tante Cato: *(druk rekenend)* Ja, dan wachten die maar effe... Eens kijken, waar is nou... O ja! Dat heb ik al bij "overige inkomsten" gerekend... En dan is dat voor...

Stem: *(geërgerd)* Tante Cato! Dit valt toch veel te veel op!

Tante Cato: *(geïrriteerd)* Ja, zie je nou wel! Nou maak ik een rekenfout.. Kan ik weer helemaal overnieuw beginnen! Het is toch al zo ingewikkeld met al die pincodes...

Stem: *(geschrokken)* Sssttt! Ze kunnen je horen!

Tante Cato: *(ziet nu pas de zaal met publiek)* O, verroest... Zijn jullie er ook... Ik had jullie helemaal nog niet opgemerkt... Ja, kijk, ik doe de administratie, hè... Want 't zijn allemaal beste jongens, maar rekenen, dat kunnen ze niet met dat nieuwerwetse onderwijs... Nou ja, schrijven ook niet... Ik wordt, met dt... Al zou ik nog zo dronken zijn, dan nog zou ik "ik wordt" niet met dt schrijven...

Stem: *(beetje vinnig)* Ben je nou klaar?

Tante Cato: Ik wacht op de jongens, die hadden vandaag rayon zuid op de agenda... Daar was een braderie en dat brengt altijd knap geld op... Meer dan zo'n nachtmarkt hier, die is al lang en breed kaal gegraasd.

(Van achter uit de zaal twee jonge jongens met ieder een grote plastic boodschappentas van een of andere supermarkt.)

Theo: *(vrolijk)* Hallo Tante Cato... We komen er aan, hoor!

Leo: Wat zit het hier vol... Wat moeten al die mensen hier?

Tante Cato: (*schouderophalend*) Ja, dat begrijp ik ook niet... Dat zal wel weer nieuwerwets wezen of zo... Gewerkt wordt er tegenwoordig niet meer... en zeker niet 's avonds, daar hebben ze hier wel zo'n hekel aan... Ze gaan liever uit en gooien hun geld over de balk.

(*De twee jongens lopen naar het toneel. Tonen Tante Cato trots hun tassen*)

Leo: Nou, tante... Wat vindt u ervan? (*Zij schudden de tassen leeg.*)

Theo: (*trots*) zeventien stuks! (*Het zijn allemaal portemonnees.*)

Tante Cato: (*zuinig*) Ja, dat rooit er op... En pasjes?

Leo: Vier geblokkeerd, maar de rest was toch goed voor zo'n dikke drieduizend euro... (Geeft tante Cato een dikke enveloppe) Zit hier in, tante Cato... In mooie kleine coupures. Twintigertjes, tientjes en vijftigertjes.

Tante Cato: (*kijkt tevreden in de envelop*) Keurig jongens, echt keurig... Maar denk er nou in het vervolg wel om: pasjes in handen, en dan meteen naar de pinautomaat en trek leeg die tent.

Theo: (*ijverig*) Maar dat doen we ook, hoor, Tante Cato... Maar de eerste flappentap waar we kwamen was buiten werking... Moesten we helemaal naar het Stationsplein! Ja, en dan verlies je tijd, en dan zijn ze je voor... Bellen ze meteen met hun mobieltje om de boel te blokkeren.

Tante Cato: (*peinzend*) Het is misschien niet zo'n gekke gedachte om naast zo'n portemonnee ook het mobieltje in handen te krijgen...

Leo: (*kijkt bedenkelijk en is geschrokken*) O, maar dat wordt moeilijk... Kijk, zo'n portemonnee... Da's eenvoudig achterzakkenwerk...

Theo: Ja, of even in de handtas... Hopsa di flopsa...

Leo: Maar het mobieltje, da's hele andere koek... Daar lopen ze voortdurend mee in hun handen en ze letten alleen maar op de sms'jes en berichtjes die ze binnen krijgen... Dus ze zijn lekker afgeleid, daarom hadden we er nu zeventien...

Theo: Het begon te regenen, en dan gaan ze allemaal het overdekte winkelcentrum binnen...

Leo: (*bedenkelijk*) Ja, dat werkt niet lekker. Je kunt niet goed weggkomen. Er zijn maar een paar uitgangen en als ze daar een bewaker bij zetten zit je in de problemen.

Tante Cato: (*goedkeurend*) Ja, lekker werken in de buitenlucht... Er is niets fijners. Toen ik nog de baan op ging deed ik het ook het liefste buiten... Al dat gedoe in een auto of op zo'n vies hotelkamertje... Gewoon, effe lekker buiten, dat werkt het prettigst. Tegen een boom ofzo...

Theo: (*spottend*) Is dat lang geleden, tante Cato?

Tante Cato: (*nadenkend*) Eens kijken... Ja, dat moet ver voor de oorlog geweest zijn... Toen was het nog verboden! Tegenwoordig hebben ze zelf een belangenvereniging, geloof ik, en een vakbond... Compleet met contributie. Ergens geld voor betalen, daar heb ik toch wel altijd zo'n hekel aan gehad. Geld moet je verdienen, niet uitgeven.

Theo: (*braaf*) Ja, Tante Cato.

Leo: (*ook braaf*) We zullen er aan denken, Tante Cato.

Tante Cato: Mooi. Dan boek ik deze inkomsten onder "diversen". Want het is natuurlijk wel mooi, die zakkenrollerij, maar het blijft seizoenwerk. Als straks de winter komt met al die lange jassen, en dikke sjaals, dan is er geen beginnen meer aan.

Theo: (*nieuwsgierig*) Op hoeveel staan we nu, Tante Cato?

Tante Cato: (*zet een brilletje op*) Eens even kijken... Ja, dat is heel aardig... Zo wat een ton de man, en dat vanaf het begin van het seizoen, begin april... Ik ben zeer tevreden.

Leo: (*trots*) En niet één keer gepakt!

Theo: (*tot het publiek*) Niemand verdenkt de broertjes Leo en Theo.

Tante Cato: (*grinnikend*) Het was heel verstandig om hier ons hoofdkwartier te vestigen... Lekker ruim is het hier, en niet te veel mensen. Mooie ruime loodsen die voor weinig te huur zijn... Maisteelt waar rustig een struikje hennep door heen kan... Tja, het is wat afgelegen, maar je zit hier wel vorsteljk.

Leo: Die truc met die jas over je arm, die werkt nog steeds het best.

Tante Cato: (*verrast*) Nee, meen je dat nou? Die gebruikte mijn grootvader al. Ja, da's een mooie en sterke truc.

Theo: Ouwe vrouwtjes helpen oversteken, da's ook een hele mooie.

Leo: Laatst had ik er vier op een middag... Toch goed voor drie bankpasjes, een paar gouden ringen, twee gouden horloges, een armbandje met diamanten en niet te vergeten 1000 euro in contanten. Ze had net gepind.

Theo: Ja, dat scheelde een hoop werk... Dat laatste vrouwtje hebben we met z'n tweeën naar de overkant gedragen.

Tante Cato: (*prijzend*) Met z'n tweeën? Prima, prima... En gedragen? Waarom? Was ze invalide of zo?

Leo: (*grijnzend*) Nee, ze wou niet... Tja, dan moet je even als team optreden... Die politieagent zei nog: "Dat zie je niet vaak meer, zulke hulpvaardige jongeren!" Toen had ik net haar bloedkoralen ketting los... Vier rijen!

Tante Cato: (*prijzend*) Ja, dat is handel... Hebben jullie dat al aan oom Louis gegeven?

Theo: Oom Louis zit een beetje in de sores.

Tante Cato: (*zuchtend*) Och nee... toch niet weer problemen met die vrouw van 'm?

Leo: (*samenzweerderig*) Het gaat om Henkie

Tante Cato: Krijgen we dat weer... Er is altijd wat met Henkie. Dat komt er nou van als je kinderen een opleiding laat volgen. Henkie moest en zou naar school. Waanzin, onze hele familie heeft leren rekenen en schrijven in de praktijk. School, dat is voor de dommen. Want die moeten het nog leren. De echt intelligenten, zoals wij, hebben dat niet nodig. "In tijden van voorspoed, in tijden van nood, een echt crimineel komt altijd aan z'n brood".

Leo en Theo: (*zingen*)

ZAKKEN ROLLEN

Ja, wij zeggen het de hele wereld zonder dollen,
er is geen leuk're bezigheid dan samen zakken rollen!
Op de kermis koop je paling en wat oliebollen,
en dan, ja dan opeens, schrik je je dood.
Je voelt eens in je achterzak,
maar die is pijnlijk leeg!
Je kunt niets meer betalen
omdat jij een beurtje kreeg!
U kijkt, maar er is niemand weg gehold:
U bent gewoon voortreffelijk gerold.

Dus wij houden ons in dit vak aan de protocollen,
het is een eerlijk ambacht, samen zakken rollen!
Er komt geen geweld bij, nee, je hoeft geen mens te mollen,
je wordt gesneden voordat je het weet.
Je had 'm zo goed opgeborgen,
diep in je binnenzak!
Opeens ben je gestruikeld, o,
wat maakte een smak!
Wij helpen je weer keurig op de been,
en laten je dan leeggeplukt alleen.

En we waarschuwen steeds: "Stap niet in de hondendrollen!"
Pas toch vooral goed op dat ze Uw beurs niet rollen!
Vele mensen zeggen, ach, ik laat niet met mij sollen.

Maar voor ze 't weten zijn ze alles kwijt.
Een mooi gouden horloge,
dat brengt altijd euro's op!
Een fraaie gouden zegelring,
ja, dat is toch een strop!
Dus als U ons bemerkt houd dan geen halt:
zorg dat U niet in onze handen valt!

(Theo en Leo lachend rechts het toneel af. Tante Cato kijkt hen vertederd na.)

Tante Cato: *(tot de zaal)* Het zijn zulke beste jongens, die tantezeggertjes van me... Nog zo jong, maar vol ambitie! En nooit te beroerd om wat bij te leren wat hun vak betreft. Het zijn eigenlijk halfbroers, want hun moeder had zes mannen... Of waren het er nou zeven? Beste kerels allemaal, maar d'r zat er wel eens eentje vast, voor een onnozelheidje hoor, ja en zo lang kon Tilly vaak niet wachten. Een beste meid hoor, die Tilly, maar zo vruchtbaar als een West-Friese akker... En ze kon geen nee zeggen, dat was het probleem... Een meegaand vrouwtje, ze ging met iedereen mee.

(Van links Oom Olivier op.)

Olivier: *(met een argwanende blik op de zaal)* Zeg tante Cato... Je maakt die mensen toch niet wijzer dan ze zijn, hoop ik? Want je weet het... gewone burgermensen snappen niets van ons milieu... Dat zijn fatsoenlijke mensen en dat moeten ze vooral blijven, anders kunnen wij wel naar huis gaan.

Cato: Maak je niet ongerust, Olivier... Ze hebben niets in de gaten. Zo intelligent zijn ze hier niet. Ze denken dat het allemaal maar gespeeld is. Maar wij weten wel beter. Maar wat is er met Oom Louis aan de hand? Problemen met Henkie?

Olivier: *(ernstig)* Tante Cato... We moeten denken aan De Zaak. Wij hebben een bloeiend familiebedrijf. Maar daarin moet wel discipline heersen. Het belang van De Zaak gaat boven alles. Dat wist jouw man al.

Cato: Wie? Herman?

Olivier: Nee, die andere.

Cato: Gijs

Olivier: Nee, die daar nog vóór zat.

Cato: *(knikkend en denkend)* Eens even kijken dan... Je bedoelt Freddy. Of toch Johan? Het kan natuurlijk ook Rik geweest zijn...

Olivier: Die met dat grijze golvende haar.

Cato: (*herkent de situatie verrast*) O, die bedoel je... Steven! Ja, daar is het mee begonnen. Maar ja, Steven kreeg een bedrijfsongeval. Neergeschoten bij een overval op een geldtransport... (*Spijtig*) Hij hield niet van kogelvrije vesten, die schat... Maar hij kreeg wel een mooie begrafenis, met zes grijze paarden voor de koets.

Olivier: Juist, Steven dus. En wat was de spreuk van Steven?

Cato: Samen voor ons eigen... Ja. We moeten Stevens gedachtengoed niet verkwanselen en De Zaak blijven koesteren.

Olivier: Zo is dat. Kijk, over de jongere generatie maak ik me zorgen. Nee, niet over Theo en Leo... Dat zijn jongens naar m'n hart.. Harde werkers, een mooie opbrengst, een goeie inzet en nooit klachten... Dat is de ware geest. Maar die Henkie van Oom Louis, dat zit me niet lekker.

Cato: (*vinnig*) Die jongen heeft nooit willen deugen.

Olivier: We moeten eens een hartig woordje met Henkie en z'n vader Louis praten... We kunnen ons geen verschutting permitteren zoals met Oom Mink, die nu vast zit in Libanon wegens drugssmokkel...

Cato: (*spijtig*) Ik had 'm nog zo gewaarschuwd... Ik zei: "Jongen, neem je nou niet een beetje te veel hooi op je vork?" Maar hij moest en zou een grote klapper maken. Nou, je ziet wat er van komt.

Olivier: Ach, Mr. Maxowitz krijgt 'm wel weer vrij, da's nou ook weer niet zo'n probleem, maar een gedoe heb je er van! En ik heb eens geïnformeerd naar uitbraakmogelijkheden uit de gevangenis van Beiroet, een paar cipers omkopen en zo, maar... weinig kans! Het lijkt wel of ze het daar leuk vinden om iemand op te sluiten!

Cato: (*bestraffend*) Walgelijk, die vrijheidsstraffen. Wij doen niemand kwaad. Eerlijk handelen in zuivere drugs, wat is daar fout aan? Wij leggen plantages aan op onvruchtbare grond. Wij brengen werk en welvaart. En dan krijg je dit als dank.

Olivier: Juist, daarom. Louis en z'n zoon Henk komen hier straks voor een soort familieberaad, en we zullen niet moeten aarzelen om Henkie eens goed de waarheid te zeggen. Hij moet zich aan de regels houden.

Cato: En moet die jongen niet eens aan de vrouw? Blonde Elly is net weduwe geworden, da's een ervaren vrouw uit het leven, misschien kan die zo'n jongen op het goede pad houden.

Olivier: (*met afgrijzen*) Nee, blonde Elly... Cato! Die is toch veel te oud voor die jongen! Ze zou z'n moeder kunnen zijn...

Cato: (*nadenkend*) Daar zeg je zo wat... Had Elly vroeger niet iets met Oom Louis?

Olivier: Blonde Elly heeft met iedereen wel iets gehad. Die was niet zo moeilijk... Ik dacht meer aan Lange Ans. Die heeft een goed lopend

privéhuus en daar moet wat in geklust worden... Zit die Henkie mooi binnen en zij kan 'm in de gaten houden.

Cato: *(benieuwd)* Loopt dat nog een beetje, die club van Lange Ans?

Olivier: Als een tierelier. Mooie meiden... Eens in de maand een parenclub met alles erop en eraan... Sjiek hoor! Kijk, in zo'n omgeving valt Henkie niet uit de toon... Kan ie een beetje de gestudeerde intellectueel spelen. Dat vinden de gasten interessant... O, daar zal je Louis hebben met die zoon van 'm.

(Van links Oom Louis met neef Henkie op.)

Louis: *(bestraffend tot z'n zoon Henkie)* Je maakt de hele familie te schande! Hebben we je niet altijd het goede voorbeeld gegeven? Schietlessen hebben we je laten volgen zodat je bij een overval niet in de problemen zou raken... een witwascursus, je hebt stage gelopen in een illegaal casino, je mocht een piramidespel opzetten... Was het dan nooit goed?

Henkie: *(bescheiden)* Het was allemaal verboden, pap... *(Groet Cato en Olivier zeer keurig.)* Dag Tante Cato, dag Oom Olivier... Wat prettig om U weer te zien. Hoe maakt U het? Wat ziet U er goed uit, Tante Cato... U bent niets veranderd... Het lijkt wel of U jonger bent geworden.

Cato: *(tot de zaal)* Het is eigenlijk best een goeie jongen... Maar hij snapt het niet.

Louis: *(driftig)* Wat nou "verboden"?! Er mag zo veel niet! Daar kunnen we toch allemaal niet aan beginnen! Daaraan gaat het land ten onder... Dat iedereen zich zo aan de regeltjes houdt!

Olivier: *(ernstig tot Henkie)* Ja, zo is het wel m'n jongen. Je stelt ons een beetje teleur... Kijk, we hebben al niet zo veel mannelijke leden in De Zaak...

Cato: *(vinnig)* Het zijn steeds meer vrouwen die de kolen uit het vuur moeten halen.

Olivier: *(tot Cato)* Ja, maar dat wilden jullie zelf, met die rare emancipatiedenkbeelden van jullie... Niet klagen over datgene wat jullie over je zelf hebt afgeroepen.

Henkie: *(licht wanhopig en vertwijfeld)* Maar ik wil een eerlijk leven leiden!

Cato: Dan moet je eens goed naar ons luisteren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto